

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A Népszínház ünnepe*

Forrás:

De Est

Bp

(Hely)

1922. 12. 5.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Népszínház

Idő

"1872/1922"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 20

A Népszínház ünnepe. Az áhítat és könnyes meghatottság ünnepe volt tegnap a régi Népszínház jubileumi előadása a *Nemzeti Színházban*. A magyar kultúrműt egyike legtündöklőbb korszakának el nem fakuló emlékei ragyogtak fel újra a színpadi lámpák dél-előtti csillogásában. Mint a régi, nemes gyöngyosor, mely rejtelmes tűzű fényt kap, ha hosszú pihentetés után újra előveszik az ékszeres kazettából, a régi Népszínház immár régen pihenő művészgárdája az értékek, a művészi szenzációk csodálatosan friss varázsú élményével lepte meg az ámuló, díszes közönséget, mely zsúfolásig töltötte meg a Nemzeti nézőterét.

Áhítatos pillanat volt, mikor *Blaha Lujza*, a magyar népszínmű nagyasszonya a színpadra lépett. Önkénytelenül talpra szökken mindenki, hogy felállással hódoljon neki s a Török Zsófi aranylakodalmos főködtőjének aranyos ragyogása glóriás szikrázással tört meg a szemekből kibuggyanó könnyecseppeken. Mikor *Rákosi Szidi* keblére ölelte a nagyasszonyt s a *Blaha Lujza* és az egész régi generáció örök ifjúságról beszélt mely a diésőséges múlt élő örök ségével plántálódik tovább a ma

nemzedék szívébe is, szünni nem ragadta el a közönséget, mellyel akaró taps harsant föl. S ettől diadalmas magassabb pontján sodorta lázba a megindultságok közt pergett le az *Küry*-név az országot. És ennek a egész páratlanul költői hangulatú felvonásnak még egy külön szenzációja volt, a régesrég nyugalombba vonult, Vácott remetéskedő *György* nemes emelkedettségű kis *Kassai* Vidornak a szereplése, aki darabja után, melyben magának a legrugalmasabb jókedvű és elemeleg nagyasszonynak is megcsendült venségű mai operett-színészeket is néhány mélységesen szívekbe zengő, csodálatos hangja s melyben egy-egy dal, egy-egy mondóka lenyomán csattanó tapsorkán jutottélükön a fáradhatatlan *Szirmai* ki mindenkinek, akinek szereplésével, aki az egész előadás vezérvolt a régi népszínmű felvirágzó-tömotora, konferansziéje, mindenesében, *Pálmái* Ilka ünneplése kö-se volt, kifogyhatatlan jókedvvel és vetkezett. *Nebántsvirág* szalonjáfürgeséggel. Zúgó taps kísérte és az új operett versenye, a multdofszky *Gizella*, *Komlóssy* Emma, híres primadonnái és a jelen ope-V. *Margó* Célia, *Péchy* Erzsé, *Honthy* Hanna, *Kosáru* Emmy, nagyszerű produkcióikra végül *Pál-Szamosy* Elza, *Kirdly* Ernő, *Pim-mai* Ilka káprázatos gazdagságú *éster* Imre, *Kenedich* Kálmán, *László* édeségű művésze tege fel a kö-Andor, *Ferenczy* Károly énekszár-onát *Rákosi* Jenő Magdolnájánakmait, *Vidor* Pálné, *Serény* Sarolta, végmonológijával, mely meglepő új *Vidor* Ilonka, *Harmath* Ilona, *Bera* értéket is csillogtatott meg a kö-Paula, *Nagy* Ibolya, *Gyöngyi* Zsó, zönség előtt, *Pálmái* Ilkát, mint *Tollagi* Adolf, *Fenyéri* Mór, *Szly-pompázatos* skálájú *dramai* szí-mossy Sándor, *Lubinszky* Ödön, *Pázmán* Ferenc iátékát, *Kürti* Jó-nésznőt.

A népszínmű ünnepe, *Verő* lombra vonult, Vácott remetéskedő *György* nemes emelkedettségű kis *Kassai* Vidornak a szereplése, aki darabja után, melyben magának a legrugalmasabb jókedvű és elemeleg nagyasszonynak is megcsendült venségű mai operett-színészeket is néhány mélységesen szívekbe zengő, csodálatos hangja s melyben egy-egy dal, egy-egy mondóka lenyomán csattanó tapsorkán jutottélükön a fáradhatatlan *Szirmai* ki mindenkinek, akinek szereplésével, aki az egész előadás vezérvolt a régi népszínmű felvirágzó-tömotora, konferansziéje, mindenesében, *Pálmái* Ilka ünneplése kö-se volt, kifogyhatatlan jókedvvel és vetkezett. *Nebántsvirág* szalonjáfürgeséggel. Zúgó taps kísérte és az új operett versenye, a multdofszky *Gizella*, *Komlóssy* Emma, híres primadonnái és a jelen ope-V. *Margó* Célia, *Péchy* Erzsé, *Honthy* Hanna, *Kosáru* Emmy, nagyszerű produkcióikra végül *Pál-Szamosy* Elza, *Kirdly* Ernő, *Pim-mai* Ilka káprázatos gazdagságú *éster* Imre, *Kenedich* Kálmán, *László* édeségű művésze tege fel a kö-Andor, *Ferenczy* Károly énekszár-onát *Rákosi* Jenő Magdolnájánakmait, *Vidor* Pálné, *Serény* Sarolta, végmonológijával, mely meglepő új *Vidor* Ilonka, *Harmath* Ilona, *Bera* értéket is csillogtatott meg a kö-Paula, *Nagy* Ibolya, *Gyöngyi* Zsó, zönség előtt, *Pálmái* Ilkát, mint *Tollagi* Adolf, *Fenyéri* Mór, *Szly-pompázatos* skálájú *dramai* szí-mossy Sándor, *Lubinszky* Ödön, *Pázmán* Ferenc iátékát, *Kürti* Jó-nésznőt.

Végül *Küry* Klára ünneplése kö-zsef és *P. Garsi* Mariska lelkes sza-velatát. Az ovációkból kiutott *Ré-kosi* Jenőnek, a Népszínház nagy-nevű első igazgatójának is, akit a színészekkel együtt sokáig ünne-peit a közönség lelkes tapsoló-kedve.

romda 19'2